

kunne blive staaende ved § 7. — § 9, andet Stykke, foreslaar Mindretallet skal udgaa. Det omhandler, hvorvidt en Arbejdsgiver skal kunne opkræve Dagpenge, hvis han yder den tilskadekomne den fulde Dag- eller Ugeløn. Denne Bestemmelse finder jeg meget rimelig. Den er rimeligvis indsat, fordi man i enkelte Tilfælde har maanedsansatte Arbejdere, og naar saadanne Arbejdere komme til Skade, vil vedkommende Arbejdsgiver i mange Tilfælde lade dem beholde deres Dagløn for denne Maaned, og saa finder jeg det rimeligt, at Arbejdsgiveren faar Dagpengene. — Som § 12 er affattet: „Alle Tvivlsmaal om Dagpengene afgøres af Arbejderforsikringsraadet“, er den egentlig i Overensstemmelse med den gældende Lov af 1898 § 16, og at Raadets Afgørelser herom skulde kunne indankes for Indenrigsministeren, som Mindretallet foreslaar, forekommer os urimeligt. Eftersom Arbejderforsikringsraadet er gjort til Herre over hele det store Invaliditetsomraade, og dets Afgørelser i saa Henseende ikke ere gjorte til Genstand for Appel, forekommer det os mindre rimeligt, om Afgørelserne med Hensyn til disse Dagpenge skulde være det.

Saa er der endelig et Ændringsforslag under Nr. 6 til § 16. I § 16 hedder det: „Er det ikke muligt at træffe en saadan skønsmæssig endelig Afgørelse, kan en midlertidig Bestemmelse træffes af Raadet, hvorefter Sagen da paa ny senere kan genoptages, saafremt Begæring derom fremkommer fra den tilskadekomnes Side.“

Dette „saafremt Begæringen derom fremkommer fra den tilskadekomnes Side“ foreslaar Mindretallet nu at udelade. Og hvorfor? Jo, Mindretallet opstiller nogle meget slemme Følger, som ville indtræde, hvis man ikke vedtager dette Ændringsforslag, idet det siger i Betænkningen, at Tilføjelsen „vil let komme til at virke som Opmuntring til ikke at slaa sig til Ro ved den af Arbejderforsikringsraadet trufne Afgørelse og derved forøge Antallet af Ofrene for en sygelig Tilstand, der ofte rammer tilskadekomne, og for hvilken det skal være typisk, at saa længe Erstatningspørgsmaalet henstaar som uafgjort, er den tilskadekomne tilbøjelig til at hengive sig til sløv Selvopgivelse.“ Det er jo en meget sørgelig Skæbne, disse Arbejdere mulig

kunne have, hvis man ikke vedtager Ændringsforslaget. Jeg tror imidlertid ikke, det er saa slem, som det ser ud til, thi i næste Stykke siger Mindretallet selv, at „den af Folketinget til Paragraffen gjorte Tilføjelse“ — det er den, Mindretallet vil have ud — „indskrænker Forsikringsraadets Handlefrihed, medens den ikke giver den tilskadekomne anden eller større Ret, end han vilde have efter Paragraffens oprindelige Indhold.“ Naar den ikke gør det, ser jeg ikke, hvorfor det, at den bliver staaende, netop skulde bidrage til, at de hengave sig til sløv Selvopgivelse, mere end hvis den udgik efter det af Mindretallet foreslaaede.

I Henhold til disse korte Betragtninger skal jeg paa det Mindretals Vegne, for hvilket jeg taler, tilraade at stemme imod alle Ændringsforslagene og for Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det er forelagt.

Berthelsen: I Henhold til de Udtalelser, der faldt fra Udvalgets ærede Formand, det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Rottbøll), kan jeg tilraade mine Meningsfæller at stemme imod alle Ændringsforslagene og for Lovforslaget i den Skikkelse, hvori det foreligger fra Folketinget. Jeg kan saa meget desto bedre gøre det, som det stemmer fuldstændigt med mine Udtalelser ved Sagens 1ste Behandling. — Jeg har kun en Tilføjelse at gøre, nemlig en Henstilling saavel til Indenrigsministeren som til Arbejderforsikringsraadet om, at det ikke maa være alt for længe, inden vi komme til en almindelig Revision af Loven. Det er mit Ænske, og jeg tror, det deles af adskillige.

Andersen: Som ærede Medlemmer ville have set af Betænkningen, og som det ogsaa er fremgaaet af Forhandlingerne her i Salen, har Udvalget delt sig paa en saadan Maade, at der er fremkommet to Flertal. Min Stilling til den foreliggende Sag er saaledes, at jeg har kunnet slutte mig til dem begge. Det ene er det, som stiller Ændringsforslagene Nr. 1, 7 og 8. Det ønsker at faa Lovens Rammer udvidede, navnlig saaledes, at Enetagesbygninger komme ind under Loven. Det andet Flertal fraraader Vedtagelsen af de